

La pau és el camí

Assistim a una onada militarista sense precedents a Europa. Davant d'una guerra a Ucraïna que mereixia tots els esforços polítics per aconseguir la pau, el que veiem és una escalada bèl·lica que res té a veure amb la defensa de la vida, dels drets humans ni amb la seguretat compartida que necessitem i volem construir.

L'anunci de l'augment estratosfèric en defensa de 800.000 milions d'euros per part de la Comissió Europea és una barbaritat. Un pas suïcida cap a **una escalada armamentista que només augmenta el risc de guerra i s'emporta recursos públics imprescindibles per al nostre desenvolupament humà.** Això és l'escalada bèl·lica: no és només el rearmament, sinó la naturalització d'un llenguatge que el justifiqui que avança la possibilitat de la guerra com una cosa assumible, justificable i fins i tot desitjable, si ens atenim al furor bel·licista d'alguns líders europeus.

Perquè no hi hagi la possibilitat d'una guerra en el futur cal fer camí per evitar-la i no ignorar les conseqüències d'una escalada inhumana i irresponsable. **Hem de frenar una carrera armamentista que ens porta a una economia de guerra** que augmenta les diferències entre països, obstaculitza la cooperació, deté el progrés socioeconòmic, consolida la política de blocs i alimenta l'extrema dreta.

- **Pau a Ucraïna ja:**

És el moment de redoblar esforços per un alto el foc immediat a Ucraïna i establir les bases per a una pau duradora. Hi ha hagut i hi ha propostes de pau. La UE hauria de secundar totes les propostes de negociació per posar fi al **conflicte que ha costat un milió de morts i ferits**, segons The Wall Street Journal, i establir negociacions per acordar una pau duradora en el nostre continent. I hi ha bases per això, començant un **alto el foc i cridar a una Conferència Internacional de Pau** tal com han proposat Brasil, la Xina, Sud-àfrica o Mèxic.

- **Propostes de seguretat comuna i compartida:**

Europa necessita una política de seguretat i defensa pròpia sota l'ègida internacional i les Nacions Unides. De fet, l'OSCE, l'Organització per la Seguretat i la Cooperació Europea es va crear per a això i enguany, que compleix el seu 50 aniversari, pot ser un bon moment per a establir una estratègia de cooperació i seguretat autònoma, sobre la base del dret internacional i els drets humans com a manera de resoldre els conflictes. La construcció d'un nou sistema de seguretat comuna i compartit sobre les bases de les següents premisses recollides en la Carta de les Nacions Unides, l'acta final de Hèlsinki de 1975, la Carta de París de 1990 i l'informe Olof Palme de 1982:

- La renúncia a l'ús de la força per a resoldre controvèrsies o conflictes.
- Desaparició/Abandó de l'OTAN i replegament de totes les bases estatunidenques desplegades a tot el món.
- El dret dels pobles a triar la forma de govern. El dret inherent a la sobirania i la inviolabilitat de les fronteres.
- El foment de la cooperació i el desarmament.
- El respecte als drets humans i de les llibertats fonamentals.
- Assegurar a totes les persones les millors de les condicions de treball, el progrés econòmic i la protecció social.
- L'exercici del poder polític, econòmic i cultural, no com a forma de domini d'uns estats sobre els altres estats.
- Reducció de la despesa en armament augmentant la despesa social i l'ajuda al desenvolupament.
- Promoure un Tractat Internacional de Prohibició i Destrucció Ecològica de tot l'arsenal nuclear mundial.
- Reforma democràtica de les Nacions Unides.

- **No fan falta més armes:**

A l'argument obvi que si s'augmenta la despesa militar es sostraurà d'altres partides desesperadament necessitades d'increment (educació, sanitat, R+D+I, energia sostenible o lluita contra la pobresa) afegir que militarment no hi ha cap necessitat: **en el món en general i a Europa en particular no falten armes. De fet, en sobren.**

Si Europa fos una sola nació, seria la **segona potència militar del planeta**. Segons SIPRI (Institut Internacional d'Estocolm per la recerca de la Pau) només entre 2019 i 2023 Europa gairebé va doblar les importacions de grans armes (+94%). La despesa militar ja se situava en 2023 en el seu nivell més alt des de la caiguda de la Unió Soviètica després de nou anys consecutius d'augment, i les cent principals empreses bèl·liques ingressen ja un 14% més que en 2015. Els senyors de la guerra s'estan enriquint a costa de l'escalada bèl·lica.

- **A qui beneficia els 800.000 milions de despesa en defensa?:**

Entre 2022 i 2023, el 63% de totes les comandes de defensa de la UE es van fer a empreses estatunidenques, segons dades de la mateixa UE.

La indústria militar està molt concentrada en poques empreses. El 80% del sector de defensa espanyol està en mans de cinc empreses. Als Estats Units, les 5 empreses que lideren el sector i que estan entre les empreses militars més grans del món, són propietat de fons d'inversió, els mateixos que tenen participacions en les empreses militars europees i espanyoles. Els diners que pretenen llevar de la despesa pública acabarà en mans dels multimilionaris amos dels fons d'inversió estatunidencs. És indecent.

Per això, des d'**IU proposem que aquest 5% del PIB que els senyors de la guerra exigeixen, es dediqui a inversió social.**

- **Reprendre la llarga tradició de lluita per la pau:**

Lluitar avui per la pau és fer-ho per un **segle XXI multipolar, en defensa d'una Europa de drets, pacífica i autònoma** enfront d'aquesta nova guerra global a la qual volen abocar-nos. Lluitar avui per la pau és fer-ho per un món multipolar i perquè el dret internacional estigui per sobre de les aliances militars.

Defensar la pau és també lluitar contra canvi climàtic, a l'ésser la indústria militar un assassí climàtic. Només cal recordar que **solament la indústria militar estatunidenca emet més CO₂ que 100 països junts.**

Per tot això IU rebutja qualsevol augment de la despesa militar, demana al Govern d'Espanya que encapçali les propostes de pau, rebutja l'enviament de tropes o armes que són benzina pel conflicte a Ucraïna i advoca, com sempre ha fet, perquè Espanya surti de l'OTAN i per la construcció des de l'OSCE, d'una política de seguretat comuna i compartida que garanteixi una pau duradora i justa en el nostre continent i en el món.

Som molts els que entenem i defensem que la seguretat no va de murs i pistoles, sinó de garantir llibertats i drets, que sabem que seguretat és tenir cobertes les necessitats bàsiques i que els altres països també les tinguin, que les bombes no solucionen problemes i que cada vida importa. Si alguna cosa vam aprendre de la pandèmia de la COVID va ser precisament que **la nostra seguretat depèn del fet que els altres també se sentin segurs.**

IU crida a treballar per la pau i a mobilitzar-nos per a defensar-la. És el moment de passar a l'ofensiva i defensar la pau com l'únic camí.